

2021-02-12

Diarienummer: Ä 2021-360:01

Infrastrukturdepartementet

Remiss av promemorian Reduktionsplikt för bensin och diesel – kontrollstation (Ert dnr: I2020/03425)

Tillväxtverket arbetar för att stärka företagens konkurrenskraft. Det gör myndigheten genom att skapa bättre förutsättningar för företagande och attraktiva regionala miljöer där företag utvecklas – ett Sverige med fler företag som vill kan och vågar. I detta arbete är enkla och tydliga regler utifrån företagets behov samt förutsättningar för företagande på likvärdiga villkor i fokus för Tillväxtverket.

Remissvaret är skrivet utifrån dessa utgångspunkter.

Tillväxtverkets ställningstagande

Tillväxtverket tillstyrker i stort promemorians förslag.

Sverige har god tillgång till biomassa i form av restprodukter och genom hög andel fossilfri energi i industrin. Genom att reduktionsnivåer anges till och med 2030 ges den långsiktighet som tidigare efterlysts av producenter, även om reduktionsnivåerna kan ändras i de kontrollstationer som sker var tredje år.

Tillväxtverket saknar dock en analys för hur företag påverkas i olika delar av landet. I konsekvensbeskrivningen saknas helt en geografisk analys av hur ökade drivmedelskostnader slår på främst företag (ofta små företag) i landsbygder men även medborgare. Även drivmedelsstationer i landsbygder som ofta är mindre och inte knutna till större drivmedelskedjor kommer få svårt att klara av investeringskostnad för att säkerställa att man uppfyller lagkrav för korrosionsbeständiga cisterner och rörledningar som inblandning av etanol i bensinen kräver. Både högre kostnader och risken med sämre tillgänglighet till drivmedelsstationer i landsbygder kommer slå extra hårt på dess företag, och blir då en direkt konkurrensnackdel jämfört mot företag i befolkningstäta geografier. Även analysen av effekter på befolkning saknar ett geografiskt perspektiv. Beräkningar av ökade drivmedelskostnader bygger på den genomsnittliga körsträckan (knappt 1200 mil/år) för hela bilflottan. För både företag och medborgare i landsbygder är körsträckan betydligt längre än i mer tätbebyggda geografier. Det är inte ovanligt med körsträckor på 4–6000 mil per år och då blir den ökade kostnaden betydligt högre än för den genomsnittliga bilen i landet. En förutsättning för att kunna bo och verka i landsbygder är ofta också att mer än en bil behövs per hushåll, eftersom många är beroende av att pendla till arbetet och att kollektivtrafik inte finns i tillräcklig omfattning.

Reduktionsplikten är en viktig åtgärd för att minska koldioxidutsläppen men det krävs en bättre analys av vilka effekter det får för möjligheten att företag och medborgare ska kunna verka och leva i hela landet.

Beslut i detta ärende har fattats av avdelningschef Lars Wikström.
Stefan Nordin har varit föredragande. I handläggningen har också enhetscheferna
Annika Rosing och Martin Olauzon samt Pär Ove Bergquist deltagit.

Lars Wikström

Stefan Nordin